திருநெல்வேலி சைவ சித்தாந்த சங்க வெளியீடு—௮

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிருக்கும் பாதியன்

அல்லது

அர்த்தநாரீசுவரர்

இது

கோயமுத்தூர் வழக்கறிஞர்
திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள்
B.A., F. M. U.

இயற்றியது

திருநெல்வேலி
சைவ சித்தாந்த சங்கம்
இரக்தாக்ஷி௵ வைகாசி௴

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly, Limited,
:: Tinnevely and Madras ::
1924

திருமணலூர் முனிசாமி முதலியார் அண்டு சன்ஸ், சென்னை.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிருக்கும் பாதியன்

அல்லது

அர்த்தநாரீசுவரர்

"தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும் தொக்க வளையும்உடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ"

என்பது திருவாசகம்.

பரமேசுவரனது திருவுருவமானது திருமுடியிலிருந்து திருவடிவரையிலே இடது பாகம் பெண் உருவமாகவும் வலது பாகம் ஆண் உருவமாகவும் இணைந்தும் பிணைந்தும் இருக்கின்றதாக நமது தமிழ் மறைகள் எங்கே பார்த்தாலும் போற்றுகின்றன.

"தோடுடைய செவியன்", "மாதொர் பாகம்", "உமை பாகம்", "கொத்தார் மலர்க்குழலாளொரு கூறாய்" என்பனவாதி தமிழ் மறைக் கூற்றுக்களை எண்ணி யளவிட முடியாது. எங்கே பார்த்தாலும் எம்பெருமானது இந்த இலக்கணம் போற்றிப் பரவப்பெறும்.

ஆனால் உலகத்திலே ஆண் உருவமோ அல்லது பெண் உருவமோ பார்க்கின்றோமே யன்றி இப்படி ஒருபாதி ஆணும் ஒருபாதி பெண்ணுமாகிய ஓர் உருவம் எங்கும் காண்கின்றதில்லையே. இப்படி எங்கும் காணாத ஓர் உருவத்தை இறைவன் திருவுருவமாக வணங்குவது என்ன? என்று பிறமதத்தவர்களும் அவர்களுடைய நவீன நாகரிகத்துக் குட்பட்டு வீழ்கின்ற நம்மவர்களும் சங்கை கொள்கின்றார்கள். இவர்கள் சங்கையானது அறியாமையேயாகும் என்று காட்டச் சிறிது ஆராய்வோம்.

மனித உடம்பின் அமைப்பையும் மற்றும் பௌதிகங்களின் அமைப்புக்களையும் பார்ப்போமானால் ஒவ்வொரு உடம்பும் இருவேறுவகை ஒட்டுக்களாக அமைக்கப் பெற்றிருத்தல் நன்கு விளங்கும். ஆணும் பெண்ணும் சேர்கின்ற வகையிலே யன்றித்

"தெரிவாக ஊர்வன நடப்பன பறப்பன
செயற்கொண் டிருப்பன"

முதலிய எவற்றிலும் உண்டாவன வேறு இல்லை. இவ்வாறு சேர்க்கையிலே உண்டாகின்ற உடம்புகள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் தாயும் தந்தையும் ஆகிய இருவகை இயல்பும் பொருந்தியே நிற்கவேண்டும் என்பது நியாயம். அப்படியே தான் உலகத்திலே உள்ள உடம்புகள் எல்லாம் ஒட்டுக்களாய் உள்ளன. ஒட்டு மாம்பழங்களை உதாரணமாய்ப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு பழத்திலும் ஒருபாகம் இனிப்பும் ஒருபாகம் புளிப்புமாக இருவேறு குணச்சேர்க்கையும், ஒருபாகம் நாருண்மையும் ஒருபாகம் நாரின்மையுமாக

இருவேறு உருவச் சேர்க்கையும் காணலாம். இவ்வகையிலே உருவமும் குணமும் ஆகிய சேர்க்கைகள் ஒரே பழத்திலே எப்படி உண்டாயின? அந்த மரத்தின் தாய் தந்தையாகிய இருவேறு வகைகளின் சேர்க்கையே இதற்குக் காரணம். தன் மூலத்தை இந்த மாம்பழம் காட்டி நிற்கிறது. இது போலவே இனி மனித உடம்பை ஆராய்வோமானால் அது வலப்பாகமாகிய ஆண்பாகமும் இடப்பாகமாகிய பெண்பாகமும் என்ற இருவகையும் ஒட்டி நிற்கின்றது என்று உடல் நூலார் சொல்வார்கள். இவ்வுண்மையை மருத்துவ நூல்கள் உறுதிப் படுத்துவன. ஆண் மக்களுக்கு வலப்பாகத்தில் பற்றிய நோய் வலிமைபெறும் என்றும் அதற்குத் தீர்வு அரிதாகும் என்றும் இடப்பாகத்திற் பற்றிய நோய்க்குத் தீர்வு எளிதென்றும் மருத்துவர் கூறுவர். நோய்களின் சாத்திய அசாத்திய வகையைக் கூட அஃது உடம்பிலே பற்றி நிற்கும் பாகத்தை நோக்கி நிச்சயிப்பர். பட்சவாத நோய் ஆண்மக்களை வலப்பாகத்திலே பற்றினால் அசாத்திய மென்பர். இடப்பாகத்தைப் பற்றி நின்றால் சாத்திய மென்பர். இக் கருத்தை உள்ளிட்டே சாத்திர வல்லவர்களான சமணர்கள் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளுடன் வாதத்துக்கு ஏற்றபோது,

"........தென்னர் தோன்றலை நோக்கி நாங்கள்
உன்னுடம் பதனில் வெப்பை ஒருபுடை வாமபாகம்
முன்ன மந்திரித்துத் தெய்வமுயற்சியாற் றீர்த்து"

மென்றார்.

ஆண் உடம்பிலே வலப்பாகத்து நோய்த்தீர்வு அரிதாதலால் அது சுவாமிகள் செய்யட்டும் என்ற உட்கருத்

ருடனே எளிதாகிய இடப்பாகத்து நோயை நாங்கள் தீர்ப்போமென்று சமர்த்தாக முந்திக்கொண்டார்கள் என்று தெரிகிறது.

இதுவரை உருவச் சேர்க்கையைப் பற்றிப் பேசினோம். இனி அதன் குணச் சேர்க்கையாகிய சத்தியை ஆராய்வோம். மின்சாரம் என்பது ஒருவகைச் சக்தி. அஃது ஆண் பெண் (positive and negative) என்று இரு வேறு வகைப்படும் என்றும், அவையிரண்டும் ஒன்று சேர்ந்தால்தான் மின்சார ஓட்டம் (current) ஏற்பட்டு நமக்கு ஒளி முதலிய உபகாரங்களைத் தருகிறதென்றும் தத்துவ சாத்திரிகள் சொல்கிறார்கள். நமது உடம்பிலேயும் இவ்விதமாக ஒருவகை மின்சார சக்தி பரவியிருக்கிறதென்றும் அதுவே உயிரின் நிலைபேற்றுக்குக் காரணம் என்றும் உடல் நூலார் கூறுவர்.

நமது உடம்பானது கருவிலே அமைந்து வளர்கின்ற வகையைப்பற்றி ஸ்ரீ வாகீசப் பெருந்தகையார்,

“கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை
கருநரம்பும் வெள்ளெலும்பும் சேர்ந்தொன்றாகி
உருவாகிப் புறப்பட்டு.........”

என்று அருளிச் செய்கிறார்.

தாங்குதற் சத்தியும் அறிதற் சத்தியுமாகிய இரு வகைச் சத்திகளும் கருவிலேயே அமைந்தன. பின்னர் உடற்கூறு முதிர்ந்து வளரத் தாமும் உடன் வளர்ந்து உடம்பிற் பரவிய உயிர்ச்சாரமாகிய மின்சாரமாய் விளங்குகின்றன. இதுவே

"உரைச்சேரு மெண்பத்து நான்கு நூறுயிரமாம் யோனி பேதம், நிரைச்சேரப் படைத்தவற்றின் உயிர்க்குயிரா யங்கங்கே நின்றான்" என்று ஸ்ரீ ஞான சம்பந்த மூர்த்திகளும், "பந்தணை விரலியும் நீயுநின் னடியார் பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரனே" என்று ஸ்ரீ மணிவாசகப் பெருமானும் அருளிச் செய்தபடி இறைவன் சத்தி சமேதனாகச் சகல சிவராசிகளுக்குள்ளும் உயிர்க்குயிராய் நின்று இயக்கும் தன்மையாம்.

இவ்வாறு உருவத்தாலும் சத்தியினாலும் ஒருபால் (வலம்) ஆணும், ஒருபால் (இடம்) பெண்ணுமாக ஒட்டிச் சேர்ந்துள்ள உடம்புகள் தானே நாம் சராசரங்களைத் திலும் காண்கின்றோம். உலகமெல்லாம் இறைவன் திருவுருவமாகக் கண்டு "பார்த்த இடமெல்லாம் பரவெளியாய்ப்" பார்க்கின்ற உத்தமர்கள் இதன் உண்மையை அனுபவத்திலே காண்பார்கள். உலகமெல்லாம் பரமேசுவரனுடைய நிறைவே; எல்லாம் அவனுடைய திருவுருவமே. இவ்வாறு உலகமெல்லாம் "தானும் தன்னையனுமாய்" வியாபித்து நிற்கும் தன்மை பரமேசுவரனுக்கே உரியது. வேறெத் தெய்வத்துக்கும் இல்லை. இதைத் தான் திருமூலநாயனார், 'எங்கும் திருமேனி' என்று குறிப்பிட்டார் போலும். பரமேசுவரனது சர்வவியாபகத் தன்மையும் இதிலிருந்து விளங்குவதாகும்.

இந்தக் காட்சிதானும் இறைவன் றிருவருள் வழி அவனருளே கண்ணாகக் காண்பார்கள். பரமேசுவரனுடைய ஆணையின்படியே இக் காட்சியை நமது வாகீசப்

பெருந்தகையார் திருவையாற்றிலே கண்டார். உலகத்திலே உள்ள எல்லாச் சீவராசிகளும் ஆணும் பெண்ணுமாகத் தத்தம் துணைகளோடு விளங்குவதானது பரமேசுவரனாகிய கயிலை நாயகன் சத்தி சிவமாக எழுந்தருளியிருக்கும் தன்மையேயாகும் என்ற காட்சியை நேரே கண்டு பணிந்தார்.

"மிடையு நீள்கொடி வீதிகள் விளங்கிய ஐயாறு
உடைய நாயகர் சேவடி பணியவந் துறுவார்
அடைய அப்பதி நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
புடைய மர்ந்ததந் துணையொடும் பொலிவன கண்டார்"
(373)

"பொன்மலைக் கொடியுடனமர் வெள்ளியம் பொருப்பிற்
றன்மையாம் படிசத்தியும் சிவமுமாம் சரிதைப்
பன்மை யோனிகள் பயில்வன பணிந்தே
மன்னு மாதவர் தம்பிரான் கோயின்முன் வந்தார்"(374)

என்பது பெரியபுராணம். இவ்வாறு சராசரங்க ளனைத்தும் சத்தியும் சிவமும் இணைந்த திருவுருவமாகத் தரிசித்ததனால் தான் நமது வாகீச மூர்த்திகள்,

"............ஐயாறடை கின்றபோது
காதன் மடப்பிடியோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதம் கண்டறி யாதன கண்டேன்"

"கோழி பெடையொடுங் கூடிக் குளிர்ந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதம்"

"வரிக்குயில் பேடையொடாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதம்"

"பேடைமயி லொடுங்கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதம்"

"இடிகுர லன்னதோரேன மிசைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதம்"

"கருங்கலை பேடையொ டாடிக்கலந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதம்"

என்று துதித்து வணங்கினார்.

இவ்விதமாக நிற்பவும் சரிப்பவுமாகிய உயிர் வர்க்கங்கள் ஆணும் பெண்ணுமாகப் பிணைந்தும் இசைந்தும் கலந்தும் சகிக்கின்ற காட்சியிலே இறைவனது திருப்பாதப் பொலிவாகிய திருக்கோலத்தையே கண்டாராதலின் "கண்டேனவர் திருப்பாதம்" என்று அருளினார். இக்காட்சி இறைவன் இவ்வாறு திருவையாற்றிலே "நம் காட்சி காட்டுவோம் காண்பாய்" என்று அருள் செய்து காட்டுவதற்கு முன் காணக் கிடைக்காமல் அவனருள் வழியே காணக்கிடைத்ததாதலின் "முன் கண்டறியாதன கண்டேன்" என்றும் அருளினார்.

ஆனால் இத் திருவுருவத்தைப் பரமேசுவரன் எப்போது மேற்கொள்வார் என்று பார்ப்போம். இவ்வுலகமும் அதில் உள்ள சர்வ சிருஷ்டிகளும் ஒரு காலத்திலே அழியும்: அதாவது மூலப்பகுதியிலே ஒடுங்கும். அம்மூலப்பகுதியாகிய மாயை தானும் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரர், மயேசுரர், சதாசிவர் என்ற முறையிலே உள்ள மூர்த்திகளிற் படிப்படியாய் ஒடுங்கி முடிவிலே எல்லாம் ஆதி சத்தியில் ஒடுங்கும். அந்தச் சத்தி தானும் சுத்த சிவத்

திலே ஒடுங்கும். அப்போது சிவம் யாதொரு செயலும் மற்றுப் பரவெளியாய் சுத்த அறிவு மயமாய் நின்று விளங்கும். உயிர்கள் செனன யாத்திரையில் இவ்வாறு ஒடுங்கி இளைப்பாறிய பின்னர் மீளவும் அவைகளுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யும் பொருட்டுச் சிருட்டியாதி தொழில்களைச் செய்யத் திருவுளம்பற்றின அளவிலே பரமேசுவரன் அருளே திருமேனியாகக் கொண்டு சத்தி சமேதராக விளங்குவர். அதாவது அருளை மேற்கொண்டு நிற்பர். அது தான் ஞான சொரூபமாகிய சிற்சத்தி என்று சொல்லப் பெறும். "சத்தி தன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞானமாகும்" என்பது சாத்திரம். சிவத்திலிருந்து இப்போது சத்தி தோன்றிற்று. அதன்பின் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முன் ஒடுங்கிய அம் முறையிலே சதாசிவமாதி மூர்த்திகளும் மாயையும் புவனங்களும் தோன்றும்; உலகம் நடைபெறும். இவ்வாறு சிருட்டி யாரம்பத்தில் சத்தியோடு கூடி "மாதிருக்கும் பாதியனாய்" நின்ற இறைவன் மீண்டும் பிரளய காலத்திலே ஒடுக்க முறையிலே "தானும் தன் தையலுமாய" எஞ்சி நிற்கின்ற அதுகாறும் இத் திருக்கோலமே தாங்கி நிற்பன். உலக சிருட்டிமுதல் உலக ஒடுக்கம்வரை அவன் பூண்டிருப்பது இத் திருக்கோலமேயாம். இஃது உயிர்களை வினைப்பயன் அனுபவிக்கச் செய்து உய்யக் கொள்ளும் பொருட்டு அவன் நிற்கும் நிலையா மென்பதை,

> "அவனே தானே யாயிரு வகையிற்
> போக்குவரவு புரிய ஆணையின் நீக்கமின்றி நிற்கு
> மன்றே"

என்னும் சூத்திரம் விளக்கும். ஆகவே மகாப்பிரளய ஒடுக்கத்திலிருந்து மீளச் சிருட்டியாகும் வகையிலே எல் லாம் தன்னுள் ஒடுக்கி ஏகனாய் நிற்கும் அந் நிலையிலே யன்றிப் பிறிதெல்லாக் காலத்திலும் இக் கூடிய கோலமே கொண்டு பரமேசுவரன் விளங்குவன். ஆதலின் இஃது அவனுக்குப் பழையகோலமாயிற்று என்பது குறித்தே இக் கோலத்தைத் "தோன்மைக்கோலமே" என்று அருளினார் ஸ்ரீமணிவாசகப் பெருமானார்.

ஆன்மாக்கள் இத் திருக்கோலத்தை நேரே தரிசித் துத் தியானித்து உய்யும்பொருட்டு என்றும் அடியார்க் கெளிவரும் பெருமானாகிய பரமேசுவரன் சேலம் ஜில்லா கொங்கு நாட்டின் திருக்கோடிமாடச் செங்குன்றூர் (திருச் செங்கோடு) என்னும் திருத்தலத்திலே இத் தொன்மைக் கோலம் நேரே காட்டி நீற்றழகராய் வீற்றிருந்தருளுவர். இத் தலம் தென்னிந்திய இருப்புப்பாதையில் சங்ககிரி என் னும் (ஸ்டேஷனிலிருந்து) கிடையிலிருந்து 5 மைல் தூரத்திலுள்ளது. இத் திருக்கோலத்தை நேரே கண்டு தரிசித்தவர்கள் நாம் மேலே தலைப்பிற் காட்டிய ஸ்ரீ மணி வாசகப் பெருமானார் திருப்பாசுரத்தின் பொருளை அனுபவ சித்தமாகக் கண்டு உய்யும் பெரும் பேறு வாய்க்கப் பெறு வார்கள்.

இத் திருக்கோலத்தின் தொன்மையையும் மேன்மை யையும் உலக மெல்லாம் தனது இலச்சினையையே பொறித்து விளங்கும் முதன்மையையும் கருதியே இத னைப் பலபடப் பாராட்டிப் பேசுவர் எந்தம் பெருமக்க

ளாகிய ஆசாரிய மூர்த்திகள். இதனை எப்போதும் தம் கண்முன்னே காணப்பெற்றுப் பன்னிப் பன்னிப் பாடிக் களிகூறுவர். உதாரணமாக ஸ்ரீ பட்டினத்தடிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை முதற் பாசுரத்தை வாசிப்போமானால், இத் திருவுருவத்தைத் திருமுடி முதல் திருவடிவரைத் தியானித்துத் தரிசித்து,

“ திருவடி பரவுதும் யாமே நெடுநாள்
இறந்தும் பிறந்து மிளைத்தனம் மறந்தும்
சிறைக் கருப்பா சயஞ் சேரா
மறித்தும் புகாஅ வாழ்வுபெறற் பொருட்டே ”

என்று துதித்து வாழ்வுற்ற பெருமை தெரியலாம்.

நாமும் அவ்வாறே உணர்ந்து உய்வோமாக.